

saavidt kan Finansministerens Uttring jo have Noget for sig. Sluttelig skal jeg bemærke, at den Commune, hvori jeg har Ophold, ikke er interesseret i dette Spørgsmaal, da Helsingørs Havn hører til de saakaldte kongelige.

Indenrigsministeren: Det ærede Udvalg er i Gjærningen enig i det Resultat, som er søgt opnaaet ved denne Lov, men uenigt med Hensyn til Maaden, hvorpaa dette Resultat skal opnaaes. Det erkjender, at de omhandlede underordnede Arbeidere, som i Finantsloven ere benævnedes Assistent og her under Sagen Skrivere, ere altfor slet lønnede. Der staaer saaledes paa den meddeelte Liste omtrent 20 naturligtvis yngre Mænd, som hver have en Gage af 200 Rbd. Efter de Oplysninger, der foreligge fra Generaldecisor, en Mand, hvis Paalidelighed vistnok er det høit ærede Thing meget vel bekendt, maae disse Mænd udføre et meget betydeligt Arbeide, et aldeles uforholdsmæssigt Arbeide for disse 200 Rbd. Hans Anskuelse gaaer ud paa, at, hvis en større Sum ikke kan erholdes til disse Mænds Lønning, maatte der træffes en Indskrænkning af Arbeidet, saaledes, at man kunde nøies med færre Personer, og hvorved hver især kunde faae en nogenlunde passende Lønning. Jeg maa bemærke, at nu er i Almindelighed den aarlige Løn for Revisionsarbeide, et Arbeide, der dog forudsætter nogen Eftertanke og ingenlunde er aldeles mekanisk, saaledes som reen Reenskrivning, altid ansat til 300 Rbd., og det er jo ikke Mene, end hvad i Almindelighed en Haandværksvend fortjener Aaret igjennem; i alt Fald er 200 Rbd. betydeligt under, hvad en almindelig arbejdsdygtig Haandværksvend kan fortjene Aaret igjennem. Derom kan der altsaa ikke være Spørgsmaal, men derimod er Spørgsmaalet om, hvorledes denne Lønning skal udredes. Indenrigsministeriet har, som Motiverne vise, henvendt sig til Finansministeriet gjentagne Gange om, at dette Beløb maatte optages i Finantsloven, eller, med andre Ord, overtages af Statskassen; men Finansministeriet har forment — og dette ligger egentlig til Grund for Lovudkastet —, at denne Revision var et Arbeide, der udførtes for Instituter, nemlig for

Havnene, der havde deres egne Indtægter, af hvilke de fleste givde Overflud og bestandigt gaae fremad. En Undtagelse forekommer kun med Hensyn til nogle faa, som befindes i noget mere fortrykte Omstændigheder. Finansministeren gif ud fra, at, naar et slikt Arbeide udførtes for Instituter, som havde deres egne Indtægter og Fonds, saa burde han som Finansminister erklære sig imod, at Staten overtog en mere end forholdsmæssig Deel af Udgiften til den hele Løds og Havneafgifts Revision. Det ligger for fra Generaldecisor, som kjender disse Forhold meget nøie, at, naar der bidrages 2000 Rbd. fra Havnene til denne Revision, saa bidrage de imidlertid ingenlunde Mene forholdsvis efter det Arbeide, som Revisionen af Havneafgifterne medfører. Naar man med andre Ord tager paa den ene Side det flere Gange større Beløb, som Staten bidrager til den hele Revision, og man dertil lægger de 2000 Rbd. eller med andre Ord 100 Rbd. for hver Assistent, som Havnene efter dette Lovudkast skulle udrede, er det ingenlunde mere, men snarere mindre i Forhold til Arbeidet ved Havnerevisionen. Det er den Grund, hvorfor dette er forlangt, og det er ogsaa indrømmet af de fleste Havnecommisjoner, at de, da de have deres egne Indtægter, ogsaa burde yde dette Bidrag. Nu kommer Sagen altsaa efter min Mening, som ogsaa den sidste ærede Taler bemærkede, til at staae paa, at Revisionen ikke skeer for Havnenes Skyld, men for at sikke Handel og Skibsfart en rigtig Beregning af Afgifterne. Jeg skal sige til, hvad der ligger nær, at den eensartede Revision under en fælles Generaldecisjon er af megen Gavnlighed med Hensyn til Praxis i alle de mange Spørgsmaal, som opstaae i Henseende til Oppebørselen af Havneafgifterne, idet der saaledes gjennem Revisionen dannes faste eensartede Regler for denne Afgift af Skibsfarten i det Hele. Det er ganske vist, at saaledes skeer det for Skibsfartens Skyld, men derfor kan jeg ikke erkjende, at det skulde være Havnene uvedkommende; thi hele Havneafgiften er for Skibsfartens Skyld, og, naar en vis Foranstaltning maa træffes med Hensyn til Havnene, for at sikke den rette Anvendelse og Benyttelse af disse Instituter, kan jeg ikke see, at det er Havnene uvedkommende;